

روايتي متفاوت از حضور بانوان در ورزشگاه

بازی ایران و عراق یک ویژگی خاص داشت و آن چیزی نبود جز حضور بانوان در ورزشگاه آزادی، حضوری که شاید تداوم داشته باشد و بانوان بتوانند فوتبال را از نزدیک تماشا کنند. حضوری که هر چند برای دومین بار هم حاشیه‌هایی داشت، اما جامعه‌مترقی و با فرهنگ کشورمان حتماً مسئولان را مجاب می‌کند تا برای حضور بانوان در ورزشگاه تمهیدات بیشتری ببندیدند تا هم بدخواهان ساکت شوند و هم بانوان شایسته کشورمان بتوانند با حضور در میدان فوتبال به سالم‌سازی بیشتر و بهتر ورزشگاه‌ها کمک کنند. حضور بانوان در ورزشگاه آزادی تصویری به یادماندنی از محقق شدن رؤیایی که وعده‌اش از مدت‌ها قبل داده شده بود ثبت کرد. وعده‌ای که با هموار شدن مسیر حالا شاهد محقق شدن آن هستیم. آن هم در روزی که می‌توانست محقق شدن این رؤیا را دلچسب‌تر و برای همیشه در خاطر فوتبال ایران ماندگار و جاودانه کند. روزی به یادماندی با اتفاقی خاطرمانگیز و فراموش‌نشده.

باورم نمی‌شد که بعد از ۱۷ سال کار کردن و سال‌ها عاشقی قرار است از نزدیک به تماشا می‌روشی و ببینیم که از دوران کودکی مرا پای جعبه جادویی میخ می‌کند. با رقابت‌های ماه‌ها ساعت‌ها برای پیشی گرفتن از هم و نزدیک‌تر شدن به زمان موعود، ناامیدی‌های بیشتر می‌شد. دادن تست برای ورود به تیم ملی کار ت به تنهایی نمی‌توانست دلیل حضورم در ورزشگاه باشد. چند روزی بود که در رویای حضور در ورزشگاه، خواب از چشمانم روده بود. این حس اما تنها مختص به من نبود. در طول مسیر با هر خاتمی که هم‌کلام می‌شدم درست مانند من با هیجانی وصف‌نشده به سمت ورزشگاه راهی شده بود. ورزشگاهی که سال‌ها با حسرت از بیرون به دیدارهای بلند آن می‌نگریستم و آرزو داشتم زوری بتوانم در آن سوی این دیوارهای بلند، مسیر توپ تا چسبیدن آن به تور دروازه را دنبال کنم.

خوب می‌دانستم همپا کردن شرایط کار سادگی نیست و زمانبر است. شاید به همین دلیل هم بود که امید زیادی نداشتم، اما حالا درست در روزی که آسمان بی‌امان باران بر کشتن را بر سرمان فرود می‌آورد راه برامان باز شده بود. باران اما ترسی در دلم نهبیب می‌د که مبادا پشت یکی از گیت‌ها با تابلوی ورود ممنوع از رفتن بارانم و به ناچار مسیر آمده را دست از پا دراز تر بازگردم. از هر دیواره آسنانی که عبور می‌کردم سر مرا به آسمان سخاوتمند خدایم گرفتم و شکرش را بجا می‌آوردم. با احساس غرور اما توأم با ترس قدم برمی‌داشتم. در طول مسیر اما شادمانی دختر کانی که با به دست داشتن پرچم‌های ایران برای جشن صعود راهی آزادی می‌شدند چنان سر توکم می‌آورد که گویی کار تمام شده و جواز صعود به جام جهانی قطر را در دست داریم. صدای شویبارها زیباترین نواپی بود که تا آن لحظه شنیده بودم. ورزشگاه فوتبال این آخر مسیر بود. از اینجا به بعد مسیرم از بانوان هوادار جدا می‌شد. من باید به سمت راست می‌رفتم برای نشستن در جایگاه خبرنگاران و آنها به سمت ورودی بانوان رهنمایر می‌روند. دلم اما آن سوترب بود. نشستن روی صندلی‌هایی که از اول روز باران تن‌شان را بی‌امان شست‌وشو داده بود. فریاد «ایران ایران» دخترکان قطع نمی‌شد. قفس پرچم‌های‌شان در آسمان دیدنی بود. تغییر مسیر برایم سداه نبود. ندای مرا به سمت مخالف می‌کشید، اما اجازه اجاز نمی‌داد. باید به سمتی می‌رفتم که کار تم اجازه ورود آن را می‌داد. وارد ساختمان شدم. گنج و مهیوت به این سو و آن سو می‌نگریستم، حتی نمی‌دانستم باید از کدام سمت بروم.

وارد اتاق شیشه‌ای که شدم، یک آن از حرکت باز ایستادم. سبزی چمن سیراب از باران، پرچم پرانفتنی ایران که بر تن سکوهایم داده بود و پرچم‌های رقصان، همه و همه قدرت حرکت را از من می‌گرفت. حال ساد را انتظار دیدن این تصویر بودم. چشمم خیس بود و قلبم چنان می‌تپید که گویی گلی دقیقه ۹۰ وارد دروازه حریف شده است. لحظاتی مهیوت ایستاده به چمنی که سبزی آن با روح و روانم بازی می‌کرد زل زدم. آرزویم محقق شده بود. هیچ تابلوی ورود ممنوعی مقابل نبود و من سرانجام بعد از سال‌ها، اینجا پدر دقایقی دیگر میدان رقابت ملی پوشان ایران با سبزوپوشان عراق باشد، آن هم در حضور بانوانی که هیجان اجاز نمی‌داد دقیقه‌ها بر صندلی‌های خیس ورزشگاه لم دهند و با آراش آزادی را از نظر بگذرانند.

این نخستین بار نبود که پای بانوان در ورزشگاه‌ها می‌شد. آزادی بیشتر در مصاف ایران با کامبوج هم میزبان بانوان بوده، اما فرصت دستیابی به این رؤیا برای بسیاری چون من محقق نشده بود. اما با این داستان متفاوت بازی کامبوج بود. بانوان این بار برای گرفتن جشن صعود با تیم ملی پرافتخار کشورشان بود که در روزی سرد و بارانی خود را به آزادی رسانده بودند برای تماشای دیداری که به زیبایی هر چه تمام‌تر و با بهترین نتیجه ممکن به پایان رسید. اما مدل دیدن از صندلی‌هایی که سال‌ها حسرت و آرزوی نشستن بر آن را در سرمی پروراندیم کار سادای نبود. سکوهای مردانه یک به یک خالی می‌شدند، اما در این سوی ورزشگاه فریادهای شادی بانوان تمامی نداشت. جشن همچنان ادامه داشت، جشن صعود و حضوری که روزنه‌امیدی بود برای بازگشت دوباره به میعادگاه عاشقان فوتبال که آغازش با بهترین اتفاق همراه بود، اتفاقی به شیرینی صعودی دیگر به جام جهانی فوتبال.

تک‌نگاری از ۳ چهره ویژه برد یک بر صفر مقابل عراق که رفتن به جام جهانی را قطعی کرد

ستاره‌های شب صعود

صعود ایران به جام جهانی

از چهارم آذر ۱۳۵۶ تا هفتم بهمن ۱۴۰۰، از روزی که با برتری مقابل استرالیا اولین صعود ایران به جام جهانی را جشن گرفتیم تا روزی که سوت پایان کریستوفر جیمز بیث استرالیایی، پای ششمین صعود به جام جهانی را با برد یک بر صفر مقابل عراق امضا کرد، حالا ایران پاییز آینده یکی از ۲۲ تیم حاضر در قطر خواهد بود، آن هم در حالی که سه هفته تا پایان رقابت‌های مرحله نهایی گروهی باقی مانده است. برد مقابل عراق در هفته دوم دور برگشت، امتیازهای ایران را به عدد ۱۹ رساند تا بازی‌های باقیمانده تشریفاتی شود و با خیال راحت و بدون استرس اسکوچ و ملی پوشان در ادامه بازی‌ها، نقشه‌های موفقیت در جام جهانی سال آینده را برای خودشان مرور کنند. چهره‌های ویژه بازی پنجشنبه در استادیوم آزادی تهران را مرور کرده‌ایم.

مهدی طارمی؛ آقای گل

از هفتم تیر ۹۷ تا هفتم بهمن ۱۴۰۰، از روزی که مهدی طارمی در یک مصاف تک‌تک در ثانی‌های آخر بازی با پرغال در جام جهانی روسیه توپ را به آسمان زد تا نامش به عنوان زنده گل صعود تاریخی ایران به مرحله دوم ثبت نشود تا روزی که مقابل عراق، این بار توپ را به تور دوخت تا گل صعود به نامش نوشته شود.

طارمی چهره ویژه بازی با عراق بود. او که به دلیل برف سابقه در استانبول در ترکیه زمین‌گیر شده بود، با آمدن پنج‌شنبه به تهران رسید و به قول خودش از خواب بلند شد و به ورزشگاه آمد، اما با وجود یک سفر سخت به ایران و بدون تمرین با تیم، او همان مهاجم آماده همیشه بود و سه دقیقه پس از سوت شروع نیمه دوم، دروازه فهد طالب را باز کرد تا صعود تمام شود. با توجه به درخشش خیره‌کننده ستاره بوشهری تیم

دراگان اسکوچ؛ من هستم، دراگان!

از ۱۷ بهمن ۹۸ تا هفتم بهمن ۱۴۰۰، دو سالی که برای سرمربی کروات پرمراجرات از هر دورانی در روزهای مربیگری‌اش گذشت، از روزی که با سپوندن سرمربی سابق تیم خونه به خونه بابل و صنعت نفت آبادان به عنوان سرمربی جدید تیم ملی فوتبال ایران به عنوان موفق‌ترین سرمربی تیم ملی فوتبال در راه جام جهانی، ایران با او با سرعتی که تیم لیویرول باشد با مطالب دروازه‌بان تیم ملی عراق عضو باشگاهی نادلی القوه الجویه عراق، او کسب می‌گردد به دنبال اثبات خود بوده است. «با توجه به سبب شکیبایی که در این راه خود اعتماد داشتیم و می‌دانستم که گروهی از بازیکنان فوق‌العاده را در اختیار دارم. آدم‌های زیادی در این دو سال من را دوستم گرفتند و شایستگی ما را چر ناداندند،

ولی من در نهایت خودم را ثابت کردم.» کارنامه اسکوچ بالاگویی همه چیز است: ۱۴ بازی، ۱۳ برد و یک مساوی، بدون حتی یک باخت، عملکردی فوق‌العاده در مسیر جام جهانی که سرمربی کروات را بالاتر از بسیاری از مربیان نامدار قرار داده و کمتر کسی دیگر می‌تواند او را دست کم بگیرد.

حالا سرمربی ۵۳ ساله اهل ریکا یوگوسلاوی سابق که سال ۲۰۰۵ کارش را در مربیگری با هدایت تیم این شهر شروع کرد، ۱۷ سال بعد توانسته است به بزرگ‌ترین افتخار دوران مربیگری‌اش برسد و خودش را آماده نشستن روی نیمکت ایران در جام جهانی کند، به خصوص که با توجه به نتایج او با تیم ملی، فدراسیون فوتبال هم که پیش از این گفته می‌شد به دنبال یک مربی اسم و رسم‌جا تر برای تیم ملی در جام جهانی بود، از موضع خود عقب‌نشینی کرده و شهاب‌الدین عزیزی خادم تأیید کرده است که سال آینده در قطر، این مربی کروات روی نیمکت ایران خواهد نشست.

امیر عابدزاده؛ آغاز دوباره عصر عقاب‌ها

از هفتم آذر ۷۶ تا هفتم بهمن ۱۴۰۰، ۲۴ سال طول کشید تا پاسر خاطره‌پند را تکرار کنند. از روزی که پدر در عراق هم نفر اول تیم ملی بود و دروازه ایران را دوباره بسته نگاه داشت تا عصر عابدزاده‌ها در تیم ملی دوباره در حال آغاز شدن باشد.

عدایی که پایانی خوش داشت

مسیر اسکوچ برای گذر از جهنم ویلموتس

ویلموتس شد. به‌رغم کثرت و قوس‌های فراوان مرد کروات کارش را با تیم ملی شروع کرد. همه می‌دانستیم برای صعود به مرحله نهایی باید چهار برد متوالی کسب کنیم. طبق تصمیم‌های افسی دیدارهای باقی مانده به صورت متمرکز به میزبانی بحرین انجام شد. پیروزی برابر هنگ‌کنگ، بحرین، کامبوج و عراق همان معجزه‌ای بود که اتفاق افتاد.

صعود سر مشین

رسیدن به مرحله نهایی رؤیایی بود که محقق شد. تیم ملی در گروه A، که گروه جنوبی، امارات، عراق و لبنان همگروه است و سه هفته به پایان رقابت‌ها اولین تیم آسیایی صعود کرده‌ایم. تیم اسکوچ با رسیدن به آرامش توانست قدرتمندانه به جام جهانی راه پیدا کند. شاکر مردان در دور رفت سوریه را با یک گل شکست دادند، عراق را ۳ بر صفر بردند، تیم امارات را با یک گل مغلوب کردند و مقابل کره نیز به تساوی رضایت دادند. در دور برگشت به ترتیب لبنان، سوریه و عراق را دوباره شکست دادیم تا جشن صعود زودهنگام در کشور برگزار شود. این صعود را مدیون تلاش‌های ملی پوشان، کادرفنی و البته حمایت‌های مالی خوب دولت و فدراسیون هستیم.

خبر اشرف رامین

ایران سیزدهمین تیم راه یافته به جام جهانی

پازل قطر ۲۰۲۲ در حال کامل شدن

پایان رقابت‌های انتخابی با گلبران قزاقستان به هدفتش رسید و بلژیک هم با شرایط مشابه با غلبه بر استونی یکی از تیم‌های راه یافته به جام جهانی قطر لقب گرفت. صربستان، اسپانیا و کرواسی نیز هم‌زمان با هم صعودشان را جشن گرفتند. تیم‌های ملی سوئیس و انگلیس نیز به عنوان تیم‌های نخست گروه‌های C و A بلیت قطر را رزرو کردند. هلند آخرین تیم اروپایی بود که سهمیه مستقیم را گرفت تا بعد از دور مقدماتی، لاله‌های نارنجی در جام جهانی حضور داشته باشند. تیم دوازدهم آرژانتین بود. ای‌بی‌سلسته بعد از برزیل یکی از چهار سهمیه آمریکای جنوبی را از آن خود کرد.

معجزه فوتبال

معجزه فوتبال هنوز هم می‌تواند شادی را همزمان دل‌های مردم کند و لیخند را بر لبان آنها بنشاند و آنان را در سردترین روزهای زمستان و زیر بارش باران بی‌امان به خیابان‌ها بکشاند. آن هم در حالی که شرایط سخت اقتصادی از یک سو و کروناپی که همچنان قربانی می‌گیرد و زندگی‌ها را مختل کرده از سوی دیگر اوضاع را چنان بر آشفته‌اند که هر روز شاهد چهره‌های غمگوم و درهم رفته مردم در کوچه و خیابان هستیم. چهره‌هایی که هفتم بهمن، اما نشانی از غم در آن دیده نمی‌شد. اگر چه بی‌شک همچنان خاطر ناگینز تر شادی خیابانی نصب هواداری است که هفتم آذر ۷۶ در پی صعود تیم ملی ایران به جام جهانی ۹۸ فرانسه به خیابان‌ها آمدند، اما شادی را که فوتبال هفتم بهمن ۱۴۰۰ مردم را به خیابان‌ها کشید هم نمی‌توان دستکم گرفت. این معجزه فوتبال است، فوتبالی که در شرایط سخت اقتصادی و اوضاع نابسامانی که به واسطه ویروس منحوس کرونا با هم می‌تواند پهنانه باشد برای شادی و برای فراموش کردن مشکلاتی که تمامی ندارد، اما می‌توان برای ساعتی هم که شده فارغ از آن لیخندی بر لب نشاند. فوتبال هنوز هم فرصتی طلایی است و پهنانه خوب برای آنکه مشکلات نام‌نشدنی را اندکی هم که شده به دست فراموشی سپرد و خود را لحظه‌ای برای تریسم صحنه‌هایی زیبا بینا را شادان مردم در پایان هفته نخست بهمن‌ماه بار دیگر به رخ کشید. اما در لابه‌لای تمام این سختی‌ها به دنبال روزهای هستند برای شادی و فوتبال همچنان بهترین پهنانه است. فوتبالی که موفقیت‌هایش هنوز هم بهترین دلیل است برای نشاندن لیخند شادی بر لبان مردم.

فردیون حسن

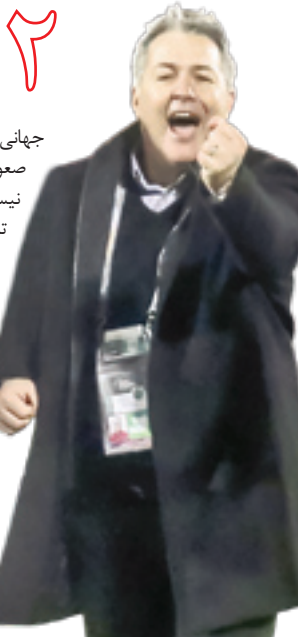
فوتبال و راه سخت پیش رو

فوتبال ایران باز هم جهانی شد. صعود به جام جهانی قطر هم زود اتفاق افتاد و هم با قدرت شکل گرفت. اما در همین صعود نیز نکاتی ریز نهفته است که باید مورد توجه‌مان قرار گیرد. حالا روضادها خوبیده و هیجانم در فوتبال فرودگش کرده. حالا بهتر می‌توان اطراف را دید و بررسی کرد که شرایط فوتبال ایران چگونه است، ما سه بازی دیگر در پیش داریم که تأثیری روی صعودمان ندارد. سه دیداری که انتقامجی تواند مهم‌تر از تمام بازی‌های قبلی باشد برای شناختن خودمان و محک زدن توانمندی‌هایمان. از یاد نبریم که تیم ملی در شرایطی به جام جهانی رسید که لیگ برتر فوتبالمان کمترین نفرات را در آن داشت و به نوعی می‌توان عنوان کرد که تیم ملی فوتبال ایران بود. این صعود برای جوانان است و دانشین بود. اما فقدان تأثیر لیگ برتر فوتبال در این صعود رنگ خطی است که نباید عدای آن را در حبه‌ها و شور نشاط صعود به جام جهانی شنیدیم بگیریم.

بهرغم این مسئله مهم فوتبال ایران با این صعود قدرت خود را به آستان نشان داد. حضور سه دوره بی‌دری در مهم‌ترین رقابت فوتبال جهان حاکی از آن است که فوتبال ایران حالا این قابلیت را پیدا کرده که به فراتر از آسیا ببیند. بنابراین بزرگنمایی بیوهده این صعود و تعریف و تمجیدهای آنچنانی از اتفاقی که غیر از آن هم تیم ملی توقع نمی‌رفت، بزرگ‌ترین آفت برای تیم ملی محسوب می‌شود. صعود به جام جهانی برای تیمی که تقریباً تمام بازیکنان آن در اروپا بازی می‌کنند حالا دیگر یک کار جهانی محسوب می‌شود و نیازی به پاداش و تعریف و تمجیدهای آنچنانی ندارد. همانگونه که برای کشورهای دیگر ندارد. ضمن اینکه فراموش نکنیم فوتبال‌های پادشاهان را، اقیلا گرفته‌اند. تیم ملی حالا باید به یک مرحله جلوتر فکر کند و آن موفقیت در جام جهانی است. بدون تردید این موفقیت در شرایطی رقم می‌خورد که از حالا دلخوش به حضور صرف در جام جهانی نباشیم. برای ادامه قدرتمندی برنامه داشته باشیم.

نکته دیگر در جریان این صعود اینکه راهیابی به قطر ۲۰۲۲ با سرمربی و کادرفنی و کسب تیم خود که به جرئت می‌توان گفت که کمترین هزینه را برای ورزش ایران داشتند. بنابراین ثابت شد فقط ریخت و پاش‌های آنچنانی نیست که باعث نتیجه‌گیری می‌شود که هر بار چنین کرده‌ایم کمتر نتیجه گرفتیم. فراموش نکنیم با مارک ویلموتس تا مریز حذف شدن رفتیم و حالا باید خسارت چندده میلیون‌دی هم بپردازیم. البته این را هم خوب می‌دانیم که فدراسیون نشینان فوتبال از همین حالا کیسه دوخته‌اند که برای موفقیت در جام جهانی چه می‌خواهیم و چه اما نباید از یاد بردیم که همین اقبالان قرار بود در آمزداری و فوتبال را مستقل کنند. ولی حالا کارشان به جایی رسیده که کانسگدانی به دست گرفته‌اند و دائماً تقاضای پول می‌کنند و امروز چه پهنانه‌ای بهتر از صعود به جام جهانی.

مهم‌تر از تمام اینها اینکه از یاد نبریم فوتبال همچنان اسبیر معضلات و مشکلات خاصی خودش است. قصد نداریم این موفقیت را زیر سؤال ببریم و کام‌دوستانان فوتبال را تلخ کنیم، اما از یاد نبریم که مشکلات همچنان پابرجاست. فوتبال هنوز درگیر فساد، تبانی، لابی‌گری و دلالی است و اینطور نیست که با صعود به جام جهانی این معضلات برطرف شود. اتفاقاً اگر واقع‌بین باشیم این صعود می‌تواند فرصتی باشد برای فرار آنهایی که می‌خواهند پشت این موفقیت پنهان شوند.

یادمان نرفته دو سال پیش وضعیت تیرانی حکم بر کادرفنی چطور تیم ملی فوتبال را در آستانه حذف زودهنگام از رقابت‌های انتخابی جام جهانی قرار داده بود. حالا که در دراگان اسکوچ صعودی شیرین و راحت را تجربه کرده‌ایم، بد نیست نگاهی گذرا داشته باشیم بر روزهای تلخی که مبارک ویلموتس و مسیبیان قرارداد نتگین او برامان ساختند.

فاجعه ویلموتس

استخدام سرمربی بلژیکی در دسری تاریخی برامان رقم زد. هیچ کس تصور نمی‌کرد در مرحله اول قدمتاری آسیا تیم اول‌قاره در آستانه حذف قرار بگیرد. این اتفاق حاصل سوءمدیریت فدراسیون وقت و رفتار غیر حرفه‌ای مبارک ویلموتس بود. این مربی بلژیکی خرداد ۹۸ هدایت تیم ملی را پذیرفت و از همان ابتدای راه پهنانه‌های زیادش نوید روزهای سخت

در جام جهانی را. جام جهانی ۱۹۷۸ آرژانتین و تیمی که در آن سال‌ها آقای مطلق فوتبال آسیا بود و به فراتر از قاره کهن می‌اندیشید. اینگونه بود که صعودش به آرژانتین اینقدر مقتدرانه رقم خورد که کویتی‌ها با بان تبریک به ایران به جهت صعود به جام جهانی آرژانتین یا به زمین مسابقه گذاشتند و ایران را تا امریکای جنوبی بدرقه کردند.

فوتبال

فوتبال

فوتبال

فوتبال

فوتبال

فوتبال